

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Gelkaps GmbH (Pritzwalk, Niemcy)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 listopada 2008 r. (sprawa RE 87/2008-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy La Cachuera, SA i Gelkaps GmbH.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) La Cachuera, SA pokrywa koszty własne.

(¹) Dz.U. C 69 z 21.3.2009.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 24 kwietnia 2009 r. — Nycomed Danmark przeciwko EMEA

(Sprawa T-52/09 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Pozwolenie na dopuszczenie produktu leczniczego do obrotu — Środek umożliwiający obrazowanie w ultrasonokardiografii dla celów diagnostycznych (perflubutan) — Odmowa EMEA przyznania zwolnienia z obowiązku złożenia planu badania pediatrycznego — Wniosek o zawieszenie wykonania i zastosowanie środków tymczasowych — Brak okoliczności niecierpiących zwłoki)

(2009/C 141/91)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nycomed Danmark ApS (Roskilde, Dania) (przedstawiciele: Schoonderbeek i H. Speyart van Woerden, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków (EMA) (przedstawiciele: V. Salvatore i N. Rampal Olmedo, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek dotyczący, po pierwsze, zawieszenie wykonania decyzji EMA z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie oddalenia wniosku o zastosowanie zwolnienia dotyczącego perflubutanu, a po drugie, zastosowania innych środków tymczasowych.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach zostaje odroczone do czasu wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 kwietnia 2009 r. — UCAPT przeciwko Komisji

(Sprawa T-96/09 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wniosek o zawieszenie wykonania — Naruszenie wymogów formalnych — Niedopuszczalność)

(2009/C 141/92)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Union des Coopératives agricoles des producteurs de tabac de France (UCAPT) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci B. Peignot i D. Garreau)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Moore i P. Mahnič Bruni, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 (Dz.U. L 30 s. 16).

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2009 r. — Viasat Broadcasting UK przeciwko Komisji

(Sprawa C-114/09)

(2009/C 141/93)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Viasat Broadcasting UK Ltd (z siedzibą w Londynie, Zjednoczone Królestwo) (Przedstawiciele: S. Kalsmose-Hjelmberg i M. Honoré, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 4 sierpnia 2008 r. w sprawie N 287/2008 oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca żąda w skardze stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 4 sierpnia 2008 r. w sprawie N 287/2008⁽¹⁾, na mocy której Komisja zatwierdziła na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c WE pomoc w celu ratowania przyznaną przez państwo duńskie na rzecz TV 2 Danmark A/S („TV 2”).

Skarżąca podnosi, że pomoc nie jest zgodna z art. 87 ust. 3 lit. c, ponieważ narusza ona ustanowioną w tym przepisie zasadę proporcjonalności, wedle której tego rodzaju pomoc nie może zmieniać „warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem”. W szczególności, skarżąca podnosi po pierwsze, że Komisja dopuściła się błędu co do prawa przyjmując, że TV 2 stanowi „zagrożone przedsiębiorstwo” w rozumieniu Wytucznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw⁽²⁾. Po drugie, skarżąca podnosi, że Komisja dopuściła się błędu co do prawa przyjmując, że pomoc w celu ratowania była ograniczona do tego co niezbędne, by utrzymać działalność TV 2 i że pomoc ta była utrzymywana na poziomie, który nie pozwoliłby TV 2 na dokonanie inwestycji w zakresie nowych działalności lub na agresywne zachowanie na rynkach handlowych. Po trzecie, skarżąca podnosi, że Komisja dopuściła się błędu co do prawa nie uwzględniając pomocy państwa uzyskanej przez TV 2 w przeszłości.

⁽¹⁾ Streszczenie zaskarżonej decyzji zostało opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (Dz.U. 2009 C 9, s. 2), a decyzja w wersji nieopatrzonej klauzulą poufności została udostępniona pod adresem http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

⁽²⁾ Wytuczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz.U. 2004 C 244, s. 2).

Skarga wniesiona w dniu 20 marca 2009 r. — La Sonrisa de Carmen i Bloom Clothes przeciwko OHIM — Heldmann (BLOOCLOTHES)

(Sprawa T-118/09)

(2009/C 141/94)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: La Sonrisa de Carmen SL (Vigo, Hiszpania), Bloom Clothes SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat S. Míguez Pereira)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izby Odwoławczą był również: Harald Heldmann (Hamburg, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej z dnia 8 stycznia 2009 r. w sprawie R 695/2008-2 i wpisanie do rejestru wspólnotowego mieszanego znaku towarowego BLOOCLOTHES dla klas 25 i 35.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Mieszany znak towarowy zawierający określenie „BLOOCLOTHES”, któremu towarzyszy rysunek grzyba (zgłoszenie nr 5 077 128) dla towarów i usług z klas 18, 25 i 35

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Harald Heldmann

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „BLOOM” (niemiecki znak towarowy nr 30 439 990) dla towarów z klasy 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Niewłaściwe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1) [zastąpionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. L 78, s. 1].

Skarga wniesiona w dniu z dnia 23 marca 2009 r. — Zhejiang Xinshiji Foods i Hubei Xinshiji Foods przeciwko Radzie

(Sprawa T-122/09)

(2009/C 141/95)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zhejiang Xinshiji Foods i Hubei Xinshiji Foods (przedstawiciele: F. Carlin, Barrister, A. MacGregor, Solicitor, N. Niejahr i Q. Azau, lawyers)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia w zakresie, w jakim nakłada ono cła antydumpingowe na towary produkowane i eksportowane przez skarżących;

— obciążenie Rady Unii Europejskiej jej własnymi kosztami oraz kosztami skarżącej poniesionymi w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności, na podstawie art. 230 WE rozporządzenia Rady (WE) nr 1355/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych przetworzonych lub zakonserwowanych owoców cytrusowych (tj. mandarynek itd.) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem ostatecznym”), w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżących.

Skarżące podnoszą, że powinno się stwierdzić nieważność rozporządzenia ostatecznego, w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżących, ponieważ narusza ono prawa do obrony, obowiązek uzasadniania oraz narusza zasadę dobrej administracji.